

חוק החופשה השנתית

החוק שייכנס לתקפו ב-10.1.51 ש.ג. מבטיח לכל עובד חופשה שנתית מר נימלית ל-14 יום, בעוד שעד כה נהגו במקומות עבודה רבים ליתן לעובד בשנות עבודתו הראשונות גם פחות מ-14 יום, ואילו במקרים מיוחדים תינתן בשכר, לפי הוראת שר-העבודה, חופשה גם מלמעלה מ-14 יום.

חשובה לאין ערוך היא הוראת החוק שלפיה הוכרה ההסתדרות כארגון העובדים הגדול ביותר בארץ, ולפיה לא תשתמש הממשלה בסמכויותיה ולא תתקין תקנות בשטח זה, בלי להתייעץ תחלה בדעתה של ההסתדרות העובדים.

כן חשובה ההוראה של החוק, המבי טיחה את חג הפועלים, אחד במאי, כיום חופשה מוכר.

החוק אינו מתיר "צבירת חופשה", אלא בטייג מפורש, שהעובד קיבל לפחות 7 ימים מימי החופשה המגיעים לו בכל שנת-עבודה.

כן מובטחת לפי החוק לכל עובד זמני זכות-חופשה, אם עבד במקום עבודה לפחות יום אחד ועד 75 ימים רצופים, שתמורתם ישלם המעביד 4% משכר העבודה לקרן החופשה, אך הנהלתה תהיה בידי העובדים בלבד.

הועלה שכר העבודה לפועלי המטויות

שני הסכמים קולקטיביים ארציים קיימים בענף המטויות, אחד למטויות צמר-מנופץ ואחד למטויות צמר-סרוק וצמר-גפן. תוקפם של שני ההסכמים פג בהודש אפריל. לאחד מר"מ בין האיגוד הארצי של פועלי האריג ובין סקצית המטויות שליד התאחדות בעלי התעשייה הוסכם להעלות את שכר הער בדה לפועלים: ב-275 - 250 פרוטות ליום, ולפועלות: 250 - 225 פרוטות ליום, לבעלי מקצוע: 325 פרוטות ליום. מיסך לכך שופרו גם התנאים הסוציאליים: הגדלה התוספת המשפחתית, פרי טפס נתק. תועטת אסא

חוק החופשה השנתית שאושר פר פית בכנסת ביום ג' שעבר מצטרף ל"מזומן" הראשון של מערכת חוקי העבודה במדינת-ישראל: חוק איסור אפיית לילה, חוק שעות העבודה וה- מנוחה ועתה חוק החופשה.

לברכה כפולה ומכופלת ראוייה מס שלת ישראל, ועמה הכנסת הראשונה, על שקידחה הנאמנה להפלות את המ דינה הצעירה אל הרמה של המתקנות בארצות תכל ועל ביסוסן החוקי והר חבתן של הזכויות הסוציאליות של העובדים שנקטו עד כה בכוח ארגונם בלבד. החוקים האלה, ובכלל זה חוק החופשה, הם, איסור, הראשונים במדר רזות חוקי העבודה, שחקיקתם שנתנית בצביון הממשלה, לאור נבוצ גר נסת השנית.